Et sic scribere licet, quamvis sequatur vocalis. Patrocinatur praeterea huic lectioni caesura.

- *36. a. Plerumque scribitur (350): sed licet producere vocalem primae syllabae; quod nunquam tamen fieri solet citra metri necessitatem, quae et hic locum habet.
- * 39. 4. दुष्पूरेणा। Sic Codd. uno ore. Ed. Calc. दु:पूरेण। At illi rectius. Non alienum erit, hac occasione pauca monere de spiritus finalis (visargae) conversione, quae in grammaticis huc usque editis nondum satis elucidata vidi. In fine vocabulorum transit spiritus finalis in sibilum ante consonantes hasce: च হ টেট ব য, locum suum tuetur ante के विपफ. In compositis autem regulae conversionis aliquatenus diversae sunt ab iis, quae in vocabulis grammatice seiunctis, et in orationis tenore casu quodam sese excipientibus observantur. In illis enim et ante क et T spiritus finalis convertitur in sibilantem, nunquam ante I, raro ante I. Itaque scribitur: द्राक्ति et contra: द्वाव; nam quod clarissimus Wilsonus in Lexico suo et 3019 admisit, vereor ne pravis auctoritatibus confisus id fecerit. Exstant huius usus multa exempla solemnia, in quibus scriptura nunquam variat. Sed ante litteram T inaequalitates quasdam observavi, de quarum ratione mihi nondum satis liquet. Scribitur enim: 47447 वाचस्पति निष्पन्न; et contra: म्रनःप्र et s. p. Interest sine dubio aliquid, utrum spiritus finalis substitutus sit pro sibilante an pro repha. Ut ad hanc particulam revertar, de qua nunc agitur, ea nusquam